

بررسی مفاهیم اخلاقی و مفاهیم ضد اخلاقی

در پویانمایی‌های عرضه شده برای کودکان و نوجوانان

* نسرین مسائلی
** شقایق نیکنشنان

چکیده

این مقاله با هدف بررسی مفاهیم اخلاقی و ضد اخلاقی در پویانمایی‌ها تهیه شده است. در این پژوهش از روش تحلیل محتوا استفاده شده است؛ به این منظور تعدادی از پویانمایی‌های ایرانی و خارجی انتخاب شدند و در هنگام تماشای هر یک از آنها پرسشنامه‌ای تکمیل گردید. نتایج عبارتند از: در پویانمایی‌های ایرانی و ایرانی خارجی از میان مفاهیم اخلاقی کمک به نیازمندان در رتبه اول؛ تلاشگری در رتبه دوم و کارگروهی در رتبه سوم، در پویانمایی‌های خارجی از میان مفاهیم اخلاقی کمک به نیازمندان در رتبه اول؛ تلاشگری به همراه کارگروهی در رتبه دوم و خوش‌اخلاقی در رتبه سوم قرار داشتند. در پویانمایی‌های ایرانی مفاهیم اخلاقی در مقایسه با پویانمایی‌های خارجی بیشتر بود. در پویانمایی‌های ایرانی، خارجی و ایرانی خارجی از میان مفاهیم ضد اخلاقی بی احترامی به حقوق دیگران در رتبه اول؛ دروغگویی در رتبه دوم و افراط و زیاده‌خواهی در رتبه سوم قرار داشتند. در پویانمایی‌های ایرانی مفاهیم ضد اخلاقی در مقایسه با پویانمایی‌های خارجی کمتر بود. این نتایج با استفاده از روش آزمون آنالیز گروه‌های مستقل معنی دار نبود. همچنین در پویانمایی‌های ایرانی و ایرانی خارجی مفاهیم اخلاقی از مفاهیم ضد اخلاقی بیشتر بود و در پویانمایی‌های خارجی برعکس بود.

واژگان کلیدی: بررسی مفاهیم اخلاقی، مفاهیم ضد اخلاقی، پویانمایی، کودکان و نوجوانان.

مقدمه

اقوام روزگار به اخلاق زنده است

(ملک الشعرا، بهار)

اخلاق جمع واژه خلق است و وجود یک صفت یا خلق در فرد موجب می‌شود وی رفتارهایی متناسب با آن را بدون هیچ احساس سختی و بی‌هیچ تفکر و تأمل جدی انجام دهد؛ اگر انسان به صفات‌های اخلاقی پسندیده آراسته شود، سلامت روح او محقق می‌شود و بر عکس بر اثر صفات‌های اخلاقی ناپسند روح انسان بیمار می‌شود، سلامت روح انسان باعث می‌شود او در زندگی فردی، آرامش و در زندگی اجتماعی نشاط و شادابی داشته باشد و خوب را از بد و حق را از ناقح تمییز دهد، در حالی که یکی از اهداف اساسی بعثت پیامبران نیز تکمیل اخلاق انسان است؛ آن‌چنان‌که پیامبر اکرم می‌فرمایند: «انما بعثت لاتم مکارم الاخلاق؛ همانا من مبعوث شدم تا مکارم اخلاق را تکمیل کنم» (محمدی ری‌شهری، ۱۳۶۳، ج ۳، ص ۱۴۹). بنابراین، برای تحقیق تربیت اخلاقی باید به همه عوامل مؤثر توجه قرار کرد.

حدود ۳۲ درصد از جمعیت کشور ما را کودکان و نوجوانان^۴ تا ۱۹ سال تشکیل می‌دهند (مرکز آمار ایران، ۱۳۹۰). مهم‌ترین دوره تربیت، دوره کودکی و نوجوانی است و هرچه سن فرد پایین‌تر باشد، تربیت وی امکان‌پذیرتر است (رشیدپور، ۱۳۷۲، ص ۳۱)؛ آن‌چنان‌که حضرت علی^{علیه السلام} می‌فرمایند: همانا دل و روح کودک و نوجوان، مانند زمین خالی و آماده بذرافشانی است که هرچه در آن افشارنده شود، می‌پذیرد (علینقی، ۱۳۵۲، ص ۹۱۳).

امروزه با پیشرفت فناوری سرگرمی‌های انسان‌ها از جمله کودکان و نوجوانان تغییر کرده است و تماسای تلویزیون یکی از مهم‌ترین آنها به‌شمار می‌رود. بنابراین، نمی‌توان از تأثیر تلویزیون بر کودکان و نوجوانان چشم‌پوشی کرد، این تأثیر می‌تواند مثبت و یا منفی باشد، بر باورها و ارزش‌های کودکان و نوجوانان تأثیر بگذارد و تغییراتی در رفتار آنها به وجود آورد (گانتر و آلیر،^۱ ۱۳۸۴، ص ۴ ۳۰۶-۳۰۷). تلویزیون از برنامه‌های گوناگون استفاده می‌کند که قصه و داستان در قالب پویانمایی‌ها^۲ از جمله آنها محسوب می‌شوند و بیشتر علاوه‌مندی کودکان و نوجوانان را نیز همین پویانمایی‌ها دربر می‌گیرند (موسی‌پور و درتاج، ۱۳۸۷، ص ۱۶۲-۱۶۴). واژه پویانمایی به معنی جان بخشیدن و تحرک دادن است، در حالی که پویانمایی از تعدادی تصویر ثابت، متوالی و مرتبط تشکیل شده است، اگر این تصاویر به سرعت و به طور متوالی نمایش داده شوند، چشم انسان دچار خطای دید شده و آنها را به صورت تصویر متحرک می‌بینند (مظلومی، ۱۳۹۰، ص ۷).

در توضیح این مطلب باید گفت، بندورا^۱ (۱۹۸۶) معتقد است بیشتر یادگیری‌های آدمی به جای آنکه از طریق نتایج رفتار خود فرد شکل پیدا کند، مستقیماً از راه مشاهده و الگوبرداری فراهم می‌شود، از دیدگاه او این فرایند شامل چهار مرحله توجه، یادسپاری، بازنگشی و مرحله انگیزشی است؛ در مرحله توجه فرد به رفتار الگو توجه می‌کند، در مرحله یادسپاری فرد رفتار الگو را به ذهن می‌سپارد، در مرحله بازنگشی فرد رفتارهای خود را با الگو همانگ می‌سازد و در مرحله انگیزشی فرد به تقلید از رفتار الگو می‌پردازد (لطف آبادی، ۱۳۹۰، ص ۲۳۹-۲۴۰). بنابراین، کودکان و نوجوانان از رفتارهایی که در فیلم‌ها می‌بینند به شدت متأثر می‌شوند و آن رفتار را تقلید می‌کنند. همچنین کودکان به موضوعاتی علیحدی علاقه دارند و می‌توان از این علاقه برای آموزش الگوی مطلوب به آنها استفاده کرد، آنچنان‌که کشورهای پیشرفته پرورش حس تخیل کودکان و نوجوانان را عاملی مؤثر در پیشرفت علمی و صنعتی بهشمار می‌آورند (موسی پور و درتاج، ۱۳۸۷، ص ۱۷۵-۱۷۶). بنابراین، پویانمایی‌ها می‌توانند برای کودکان و نوجوانان منفعت هم داشته باشند آنچنان‌که با استفاده مناسب از آنها می‌توان وقت کودکان را به شکل مطلوبی پر کنند (گانتر و آلیر، ۱۳۸۴، ص ۹).

اهمیت این مسئله برای جامعه‌ما، که ملزم به رعایت اصول اخلاقی ملهم از دین اسلام است، بیشتر از دیگر جوامع خواهد بود، البته تمام بار این مسئولیت بر عهده والدین نیست (درخشنان، ۱۳۷۱، ج ۲، پیشگفتار و ص ۱۵۸). برای تحقق تربیت اخلاقی لازم است همه نهادها، رسانه‌ها و خانواده‌ها در آن جهت حرکت کنند (محمدی، ۱۳۹۰، ص ۱۴۶)؛ در این میان پویانمایی‌ها به عنوان یکی از حلقه‌های این زنجیر باید مورد توجه قرار بگیرند. با توجه به موارد بیان شده محققان در این پژوهش تلاش می‌کنند که از پویانمایی‌های عرضه شده برای کودکان و نوجوانان از نظر مفاهیم اخلاقی و مفاهیم ضد اخلاقی ارزیابی دقیقی به عمل آورند تا به رفع مشکلات موجود در این زمینه کمک شود.

چهارچوب نظری

دروندی شدن ارزش‌های اخلاقی به این معناست که مبانی شناختی، گرایشی و ارادی مناسب در مورد رفتارهای ارزشی در درون فرد فراهم شود که در مورد این مبانی سه دسته روش‌های مستقیم، نیمه‌مستقیم و غیرمستقیم به کار می‌روند؛ در مورد مبانی شناختی رفتار اخلاقی از روش «تبیین ارزش‌ها» به منزله روش مستقیم، از روش «بحث و گفتگو» به منزله روش نیمه‌مستقیم و

1. Bandura

از روش «الگوپردازی عملی» به منزله روش غیرمستقیم، در مورد مبنای گرایشی از روش مستقیم تحت عنوان «تسوییق رفتارهای ارزشی»، از روش نیمه‌مستقیم تحت عنوان «تأکید بر شخصیت‌های اخلاقی در قالب داستان‌گویی» و از روش غیرمستقیم تحت عنوان «الگوپردازی عملی» سخن به میان آمده است و در مورد مبنای ارادی از روش مستقیم تحت عنوان «توصیه به انجام رفتار ارزشی»، از روش نیمه‌مستقیم تحت عنوان «به کارگیری افراد در قالب طرح‌های اجتماعی اخلاقی» و از روش غیرمستقیم تحت عنوان «طرح و اقدام خودجوش دانش‌آموزان در فعالیت‌های اجتماعی» استفاده می‌شود (خسروی و باقری، ۱۳۸۷، ص ۸۱).

مهم‌ترین عاملی که انگیزه‌های کودکان را در مسیر رشد صحیح قرار می‌دهد، گنجاندن ارزش‌های اخلاقی در بطن فعالیت‌های نشاط انگیز است؛ کودک هنگام لذت بردن از فعالیت با معانی ارزش‌های اخلاقی، ارتباط برقار می‌کند و این ارتباط میان ارزش و لذت، پلی است تا کودک را در زندگی نیز فردی معتقد و مقید به اصول اخلاقی بار آورد (بهشتی و منطقی، ۱۳۹۰، ص ۱۰۵).

امروزه تلویزیون و رادیو، فیلم‌ها و پویانمایی‌ها، کتاب‌های داستان، بازی‌های رایانه‌ای و تلفن‌های همراه نقش مرکزی را در زندگی کودکان ایفا می‌کنند که این رسانه‌ها اثرات عمیق مثبت و منفی شناختی، اجتماعی و رفتاری روی کودکان دارند (رای و رامجت،^۱ ۲۰۱۰، ص ۵۶۱)؛ برای نمونه، نقد و بررسی پویانمایی «قب‌کرم شب‌تاب»^۲ و توجه ویژه به سه نوع خشونت جسمی، روانی و ساختاری جنگ نشان می‌دهد، این پویانمایی با یادآوری جنگی تاریخی که در گذشته رخداده است، می‌تواند به عنوان ماده آموزشی برای آموزش صلح در خانه، مدرسه و جهان استفاده شود و در طبقه فیلم‌های ضد جنگ قرار گیرد (اکیموتو،^۳ ۲۰۱۴، ص ۴۱). این تأثیرات به دلیل ترکیب رسانه‌های مختلف با همدیگر، افزایش فعل و انفعالات آنها، مسئله جهانی شدن و به دنبال آن اشغال فضای بیشتری در زندگی، در طول زمان افزایش یافته‌اند (آ. جنتیل، سلیم و آ. آندرسون،^۴ ۲۰۰۷، ص ۵۳). در این شرایط، کشف راه‌هایی برای بهینه‌سازی نقش رسانه‌ها در جامعه، بهره‌برداری از ویژگی‌های مثبت آنها و به حداقل رساندن تأثیرات منفی نیاز است (رای و رامجت، ۲۰۱۰، ص ۵۶۱). بنابراین، در این مورد پژوهش‌هایی انجام گرفته که در ادامه به مرور برخی از آنها پرداخته می‌شود.

با توجه به اهمیت نقش رسانه در گسترش مفاهیم اخلاقی پژوهشی در زمینه برنامه‌های کودک

1. Ray & Ram jat

۲. این اثر تولید سال ۱۹۸۶ و اقتباسی از رمان قبر کرم شب‌تاب نوشته آکیوکی نوساکا است که با هدف عذرخواهی او از خواهرش که در جنگ جهانی دوم بر اثر سوء تغذیه جان باخت، نوشته شده است.

3. Akimoto

4. A. Gentile, Saleem & A. Anderson

سیما بیانگر این مطلب است که رسانه‌های گروهی بهویژه تلویزیون، بیشتر به شیوه‌ای غیرمستقیم، اما فرآگیر اطلاعات و آگاهی‌های بسیاری را درباره ملت‌ها به مخاطبان منتقل می‌کنند و زندگی روزمره آنان را زیر نفوذ خود قرار می‌دهند و هرچه مدت ارائه محتوا یا مضمونی خاص در برنامه تلویزیونی بیشتر باشد، تأثیر بیشتری بر مخاطب می‌گذارد، همچنین تلویزیون می‌تواند از طریق برنامه‌های نمایشی و سرگرم‌کننده تأثیر بیشتری بر کودکان بگذارد، در حالی که بخش بزرگی از یادگیری انسان از راه مشاهده رفتار و اعمال دیگران تعجام می‌شود (گرجی بندپی، ۱۳۹۱، ص ۲۵-۳۰).

ارزشیابی پویانمایی‌های دینی تلویزیون نشان می‌دهد، بررسی روند تحولی کودک در تشخیص درجه واقعی بودن برنامه‌های تلویزیونی، بیانگر آن است که کودکان در سنین پایین قادر به تمایز برنامه‌های واقعی از تخیلی نیستند و همین ضعف، علت آسیب‌پذیری این گروه سنی در برابر برنامه‌های تلویزیونی است، بنابراین، برنامه‌ها باید با مشارکت متخصصان روان‌شناسی، تعلیم و تربیت و تهیه‌کنندگان با تجربه تلویزیونی طراحی و تولید شود تا برنامه‌های متناسب با سطح رشد فکری و سنی کودکان تهیه و ارائه شود و همچنین افرادی که به همراه آنان به تماشای تلویزیون می‌پردازند، می‌توانند ادراک او را از فیلم‌ها و توانایی کودک را در درک مفاهیم مذهبی ارائه شده از تلویزیون بالا ببرند (موسی‌پور و درتاج، ۱۳۸۷، ص ۱۸۰).

پژوهشی با عنوان «تأثیر داستان بر افزایش مهارت فلسفه‌ورزی و پرسشگری دانش‌آموزان» حاکی از آن است که امروزه رسانه‌ها بیشترین تأثیر را بر یادگیری افراد می‌گذارند، می‌توان از رسانه فراموش شده زبان و قصه‌گویی و گرایش انسان به قصه و جذابیتی که قصه برای او دارد، بهترین استفاده را در این راستا برد و به تقویت نوعی اخلاق‌گرایی و دین‌داری پویا پرداخت، آن‌چنان‌که قصه رد پای زندگی است و کسی که می‌خواهد به راه بیاید و به راه ببرود، باید این رد پا را جستجو کند، در حالی که از دیدگاه اسلام تفکر ابزار شناخت انسان از جهان پیرامون خود است، تفکر در قصه‌ها باعث بسط معنایی و به وجود آمدن پرسش‌هایی در ذهن می‌شود که مؤثرترین و تحول‌آفرین‌ترین روش آموزش این است که ذهن یادگیرنده را بر تفکر، تجربه، سؤال و کشف متمرکز کنیم و صرفاً نقش کمکی برای خود قائل باشیم (اسکندری و کیانی، ۱۳۸۶، ص ۲۶-۳۲).

در کشور ما با توجه به حاکمیت فرهنگ دینی، ارائه مفاهیم اخلاقی و داستان‌های دینی جایگاه ویژه‌ای دارد. در حالی که تحلیل محتوای داستان‌های دینی منتشر شده برای کودکان و نوجوانان نشان می‌دهد، با توجه به اینکه بیشتر آثار نوشته شده از حالت داستانی فاصله گرفته و به منابع اطلاعاتی نزدیک شده، لازم است نویسنده‌گان با به‌کارگیری خلاقیت، تغییر نگرش و رویه‌ای تازه در نگارش داستان‌های دینی به وجود آورند و در انتشار آثار اخلاقی متناسب با نیازهای گروه‌های سنی

و آثار داستانی با درون مایه‌های قرآنی اهتمام ویژه‌ای به خرج دهنده و با توجه به کمبود آثار در خصوص بیان سرگذشت‌نامه و فضایل یاران و پیروان پیامبران و امامان و نیاز امروز به معرفی الگوهای عملی، لازم است نویسنده‌گان و ناشران به انتشار آثار در این خصوص اهتمام ورزند (محمدی، ۱۳۹۰، ص ۱۶۹-۱۷۰).

پژوهش در زمینه بازی‌های رایانه‌ای نشان می‌دهد، زیان‌های بازی‌های اکشن که عمدۀ تولید و مصرف بازی‌های رایانه‌ای را تشکیل می‌دهند از منافع آنها بسیار بیشتر است، اما متأسفانه به دلیل ماهیت روحی و روانی، نامحسوس و دراز مدت بودن این مضرات، از چشم خانواده‌ها مخفی مانده‌اند، البته بازی‌های تولید شده با هدف پرورش خلاقیت قابل توصیه‌اند (موسوی، ۱۳۹۰، ص ۱۰۶). با توجه به اینکه بازی‌ها به سبب ویژگی‌هایی که دارند، برای بازیکنان و به‌ویژه کودکان دارای جذابیت بوده و با بهره‌گیری از انگیزشی که به‌ویژه در پرداختن و نیز ادامه بازی، ایجاد می‌کنند، می‌توانند در امر آموزش مفید بوده و با قابلیت‌هایی که فراهم می‌آورند، می‌توانند دستیارانی بسیار مناسب در امر آموزش باشند (آخوندی، ۱۳۸۷، ص ۳۲). بنابراین، امکان استفاده مثبت از بازی‌ها در جهت تعلیم و تربیت و پیاده‌سازی نظام اخلاق دینی بر آنها وجود دارد (موسوی، ۱۳۹۰، ص ۱۰۶).

به عنوان نمونه‌ای خاص، شیوع خشونت یک مشکل پیچیده اجتماعی است که به راحتی قابل حل نیست (ان آی وای سی،^۱ ۱۹۹۴، ص ۴). شواهد علمی کافی نشان می‌دهد که در معرض خشونت رسانه‌ای قرار گرفتن خطر رفتار خشونت‌آمیز را افزایش می‌دهد (جنتیل، سلیم و آندرسون، ۲۰۰۷، ص ۵۳). آنچنان‌که در زمانی که میزان و شدت فعالیت‌های خشن مشاهده شده توسط کودکان، از طریق رسانه‌ها افزایش یافته، تعداد گزارشات فعالیت‌های خشن توسط کودکان نیز افزایش یافته است، این در حالی است که افراد باید بیاموزند خشونت را به عنوان ابزاری برای حل مشکل مورد استفاده قرار ندهند (ان آی وای سی، ۱۹۹۴، ص ۱). برای تحقق این هدف و کاهش تأثیر خشونت رسانه‌ای روی کودکان و نوجوانان، پژوهش‌ها نشان می‌دهد که اولاً، بزرگسالان به همراه کودکان و نوجوانان یک برنامه تلویزیونی را تماشا کنند و نارضایتی خود را در مورد خشونت‌های موجود ابراز کنند و با توضیح مفاهیم اخلاقی و غیراخلاقی به زبان ساده، ادراک کودک را از فیلم‌ها و توانایی کودک را در درک مفاهیم اخلاقی ارائه شده از تلویزیون بالا ببرند (میراندا^۲ و دیگران، ۲۰۰۷، ص ۱ و موسی‌پور و درتاج، ۱۳۸۷، ص ۱۸۰)؛ ثانیاً برنامه‌سازان

1. National Association for the Education of Young Children

2. Miranda

که برای سود نگرانند، اما جلوگیری از سرزنش مردم را ترجیح می‌دهند، می‌توانند با استفاده از عناصر کمدی خشونت موجود را کم‌اهمیت و مستر کنند (کانتر،^۱ ۲۰۰۲، ص ۷ و کیرش،^۲ ۲۰۰۶، ص ۵۵۵)، البته تمرکز پیوسته بر این بحث نباید باعث بی‌توجهی به علل اجتماعی جرم از جمله فقر، خشونت خانوادگی، نابرابری اجتماعی و مواد مخدر شود (فرگوسن،^۳ ۲۰۰۷، ص ۵۲). با وجود اهمیت مفاهیم اخلاقی، هیچ‌گونه اطلاعاتی در دست محققان کشور ما در رابطه با میزان اخلاقی بودن پویانمایی‌ها وجود ندارد، بنابراین، در این پژوهش محققان در صددند تا میزان مفاهیم اخلاقی و مفاهیم ضد اخلاقی را در پویانمایی‌های عرضه شده برای کودکان و نوجوانان بررسی کنند و پیشنهادهایی برای رفع مشکلات موجود در این زمینه ارائه دهند.

پرسش‌های پژوهش

به چه میزان از مفاهیم اخلاقی در پویانمایی‌ها استفاده شده است؟ مسائل و مشکلات آنها چیست؟
به چه میزان از مفاهیم ضد اخلاقی در پویانمایی‌ها استفاده شده است؟ مسائل و مشکلات آنها چیست؟

روش پژوهش

در این پژوهش از روش تحلیل محتوا استفاده شده است. روش تحلیل محتوا روشی مناسب برای پاسخ دادن به پرسش‌هایی در مورد محتوای یک پیام است و در این روش محتوای پیام‌ها به صورت کمی توصیف می‌شود، از این‌رو، این روش را می‌توان روش تبدیل داده‌های کمی به داده‌های کیفی قلمداد کرد؛ بنابراین، برای بررسی محتوای پیام‌های موجود در یک متن، سخنرانی، تصویر و... می‌توان از روش تحلیل محتوا استفاده کرد (سرمد، بازرگان و حجازی، ۱۳۹۰، ص ۱۳۲). در این پژوهش، که به بررسی مفاهیم اخلاقی و ضد اخلاقی در پویانمایی‌ها می‌پردازد، نیز باید از این روش استفاده کرد.

تحلیل محتوا به عنوان یک روش تحقیق دارای این مراحل است (نوریان، ۱۳۸۸، ص ۲۱):

۱. انتخاب جامعه پژوهش: جامعه این پژوهش را همه پویانمایی‌های عرضه شده برای کودکان و نوجوانان تشکیل می‌دهند که از این تعداد ۴۰ مورد از پویانمایی‌های واجد شرایط که ۲۰ مورد از آنها ایرانی، تولید شده از سال ۱۳۸۰ و ۲۰ مورد خارجی، تولید شده از سال ۲۰۰۱ می‌باشند،

1. Cantor

2. Kirsh

3. Ferguson

انتخاب شدند و از نمونه‌گیری هدفمند استفاده شد. اطلاعات کلی پویانمایی‌های مورد نظر در پیوست موجود است؛

۲. انتخاب معیار توصیف: معیار توصیف در این پژوهش را مفاهیم اخلاقی و مفاهیم ضد اخلاقی موجود در پویانمایی‌ها تشکیل می‌دهند؛

۳. انتخاب طبقه‌بندی براساس معیار توصیف: در این پژوهش به منظور طبقه‌بندی، پرسشنامه‌ای شامل تعداد ۲۳ مفهوم اخلاقی و ۲۳ مفهوم ضد اخلاقی تهیه شده است. این مفاهیم و معنای لغوی آنها در جدول شماره ۱ و شماره ۲ ارائه شده است (عمید، ۱۳۷۹)؛

جدول ۱: مفاهیم اخلاقی

نگهداری کردن از مال دیگران	امانت‌داری
سخن درست و حقیقت گفتن	راستگویی
شرط و پیمان را انجام دادن	وفای به عهد
پول یا چیز دیگری را بی‌عوض به کسی دادن	سخاوتمندی
خوب و درست سخن گفتن	ادب
افتدگی و بی‌تکبر بودن	فروتنی
نیازمندان را باری و همراهی کردن	کمک به نیازمندان
وظایف خود را انجام دادن	مسئولیت‌پذیری
آراستن و ترتیب دادن	نظم
احترام به حقوق دیگران	همدردی
نصیب و بهره واجب دیگران را بزرگ و گرامی داشتن	صبر
شریک غم و غصه دیگران شدن	خوش‌اخلاقی
شکیبایی و بدباری کردن	احترام به بزرگتر
خنده‌رویی و مهربان بودن	گذشت و بخشش
افراد مسن تر را بزرگ و گرامی داشتن	پاکیزگی
از خطای دیگران صرف نظر کردن	غبطه
نظافت کردن و از آلودگی درآمدن	تلاشگری
آرزوی نعمت دیگران را داشتن بدون آرزو کردن زوال نعمت آنان	ایستادگی در برابر ظلم
برای به دست آوردن چیزی سعی و کوشش کردن	کارگروهی
در برابر ستم دیگران مقاومت کردن	اعتدال و میانه روی
همکاری و در کاری به یکدیگر کمک کردن	رازداری
حد وسط و میانه حال شدن	امر به معروف و نهی از منکر
مطلوب پوشیده و پنهان را حفظ کردن	
مردم را به کارهای خوب و ادار کردن و از کارهای زشت منع کردن	

جدول ۲: مفاهیم ضد اخلاقی

به مال دیگران آسیب رساندن و مال دیگران را پنهانی بردن	خیانت در امانت و دزدی
سخن غیرحقیقت گفتن	دروغگویی
شرط و پیمان را انجام ندادن	عهدشکنی
از بخشیدن پول با چیز دیگر به کسی خودداری کردن	خساست
ناسزا سخن گفتن	بی‌ادبی
فقط خود را دیدن و به دیگران توجه نداشتن	غرور
کمک نکردن به نیازمندان و آنان را تنها گذاشتن	بی‌تفاقوتی نسبت به نیازمندان
از انجام وظایف خود خودداری کردن	بی‌مسئولیتی
شلختگی و بدون ترتیب بودن	بی‌نظمی
نصیب و پهله واجب دیگران را خوار و کوچک شمردن	بی‌احترامی به حقوق دیگران
دست انداختن و کسی را مورد رسیدخند قرار دادن	تمسخر
با سرعت و شتاب کاری را انجام دادن	عجله
اخمو و نامهربان بودن	بداخلاقی
افراد مسن تر را خوار و کوچک کردن	بی‌احترامی به بزرگتر
سزاگی کار بد کسی را دادن	کینه‌توزی و انتقام‌جویی
نپاک و کثیف بودن	آلوگی
زوال نعمت کسی را خواستن	حسادت
بیکارگی و تن ببروی کردن	تبیلی
ستمیده بودن	مظلومیت
کاری را تنها و بدون کمک دیگران انجام دادن	فردگرایی
از حد و اندازه تجاوز کردن	افراط و زیاده‌خواهی
مطلوب پوشیده و پنهان را آشکار کردن	افشاری راز
از امر و نهی خودداری کردن	بی‌تفاقوتی نسبت به کار دیگران

۴. انتخاب واحد ثبت: در این پژوهش واحد ثبت صحنه است، به این صورت که در هنگام تماشای هر کدام از پویانمایی‌ها تعداد صحنه‌های مربوط به هر کدام از مفاهیم اخلاقی و مفاهیم ضد اخلاقی شمارش شد؛

۵. تشخیص عناصر هر طبقه: در این پژوهش برای تشخیص عناصر از بین مفهوم اخلاقی و مفهوم ضد اخلاقی، مفهومی که تعداد بیشتری از صحنه‌ها را به خود اختصاص داده بود، انتخاب شد و به این ترتیب پرسشنامه تکمیل شد؛

۶. پردازش اطلاعات و نتیجه‌گیری: در این پژوهش اطلاعات فراهم شده با استفاده از روش‌های آماری تجزیه و تحلیل شدن و یافته‌ها در قالب جدول و نمودارهای خاص ارائه شد.

یافته‌ها و نتایج

با تماشای پویانمایی‌های مورد نظر ایرانی و خارجی و بررسی مفاهیم اخلاقی و مفاهیم ضد اخلاقی در آنها نتایج به شرح زیر است:

جدول ۳: فراوانی مفاهیم اخلاقی در پویانمایی‌های ایرانی

ردیف	مفهوم اخلاقی	فراآنی	ایرانی	درصد
۱	کمک به نیازمندان	۲۰	% ۱۰۰	
۲	تلashگری	۱۹	% ۹۵	
۳	کارگروهی	۱۸	% ۹۰	
۴	امر به معروف و نهی از منکر	۱۶	% ۸۰	
۵	ادب	۱۳	% ۶۵	
۶	پاکیزگی	۱۰	% ۵۰	
۷	همدربی	۹	% ۴۵	
۸	خوش‌اخلاقی	۷	% ۳۵	
۹	صبر	۶	% ۳۰	
۱۰	احترام به بزرگ‌تر			
۱۱	وفایی به عهد	۵	% ۲۵	
۱۲	مسئولیت‌پذیری			
۱۳	سخاوتمندی	۴	% ۲۰	
۱۴	احترام به حقوق دیگران			
۱۵	گذشت و پخشش			
۱۶	فروتنی	۳	% ۱۵	
۱۷	امانت‌داری	۲	% ۱۰	
۱۸	نظم			
۱۹	ایستادگی در برابر ظلم			
۲۰	رازداری			
۲۱	راستگویی	۰	% ۰	
۲۲	غبطه			
۲۳	اعتدال و میانه‌روی			
	جمع	۱۵۷	% ۱۷/۰۶	

جدول ۴: فراوانی مفاهیم ضد اخلاقی پویانمایی‌های ایرانی

ردیف	مفهوم ضد اخلاقی	فراآنی	ایرانی	درصد
۱	بی‌احترامی به حقوق دیگران	۲۰	% ۱۰۰	
۲	دروغگویی	۱۵	% ۷۵	
۳	افراط و زیاده خواهی	۱۲	% ۶۰	

ایرانی		مفهوم ضد اخلاقی	ردیف
درصد	فراوانی		
%۴۰	۸	خیانت در امانت و دزدی	۴
		تمسخر	۵
%۳۵	۷	بی‌ادبی	۶
		حسادت	۷
%۳۰	۶	کینه‌توزی و انتقام جویی	۸
%۲۵	۵	غرور	۹
		بی‌نظمی	۱۰
%۲۰	۴	عهد شکنی	۱۱
		عجله	۱۲
		بی‌احترامی به بزرگتر	۱۳
%۱۵	۳	مظلومیت	۱۴
%۱۰	۲	بد اخلاقی	۱۵
%۵	۱	آلودگی	۱۶
		افشای راز	۱۷
%۰	۰	خساست	۱۸
		بی‌تفاوتی نسبت به نیازمندان	۱۹
		بی‌مسئلوبی	۲۰
		تبلي	۲۱
		فردگرایی	۲۲
		بی‌تفاوتی نسبت به کار دیگران	۲۳
		جمع	
%۱۲/۱۷	۱۱۲		

جدول ۵: فراوانی مفاهیم اخلاقی در پویانمایی‌های خارجی

خارجی		مفهوم اخلاقی	ردیف
درصد	فراوانی		
%۱۰۰	۲۰	کمک به نیازمندان	۱
		تلاشگری	۲
%۹۵	۱۹	کارگروهی	۳
		خوش‌اخلاقی	۴
%۶۵	۱۳	نظم	۵
		پاکیزگی	۶
%۴۰	۸	امر به معروف و نهی از منکر	۷
%۳۵	۷	ادب	۸
%۲۵	۵	وفای به عهد	۹
		صبر	۱۰
		رازداری	۱۱
%۲۰	۴	گذشت و پخشش	۱۲

ردیف	مفهوم اخلاقی	خارجی	درصد	فرموده
۱۳	سخاوتمندی	۳	٪ ۱۵	احترام به حقوق دیگران
۱۴	همدروایی			غرضه
۱۵	ایستادگی در برابر ظالم			اعتدال و میانه روی
۱۶	احترام به بزرگتر			امانت داری
۱۷	اعتدال و میانه روی			راستگویی
۱۸	امانت داری	۱	٪ ۵	فروتنی
۱۹	راستگویی			مسئولیت‌پذیری
۲۰	فروتنی			جمع
۲۱	مسئولیت‌پذیری			
۲۲				
۲۳				
۱۴۰		۱۴۰	٪ ۱۵/۲۱	

جدول ۶: فرموده مفاهیم ضد اخلاقی در پویانمایی خارجی

ردیف	مفهوم ضد اخلاقی	خارجی	درصد	فرموده
۱	بی احترامی به حقوق دیگران		٪ ۹۵	۱۹
۲	دروغگویی		٪ ۹۰	۱۸
۳	افساط و زیاده‌خواهی		٪ ۷۰	۱۴
۴	بی ادبی		٪ ۶۵	۱۳
۵	خیانت در امانت و دزدی		٪ ۶۰	۱۲
۶	غور	۱۰	٪ ۵۰	تمسخر
۷	آلودگی			
۸			٪ ۴۵	۹
۹	بی احترامی به بزرگتر		٪ ۴۰	۸
۱۰	حسادت		٪ ۳۵	۷
۱۱	بی نظمی		٪ ۳۰	۶
۱۲	بداخلاقی	۵	٪ ۲۵	کینه‌توری و انتقام جویی
۱۳				
۱۴	فردگرایی	۳	٪ ۱۵	
۱۵	عهدشکنی	۱	٪ ۵	
۱۶	بی مسئولیتی			
۱۷	عجله			
۱۸	افشاری راز			
۱۹	بی تفاوتی نسبت به کار دیگران			
۲۰	حساست	۰	٪ ۰	
۲۱	بی تفاوتی نسبت به نیازمندان			
۲۲	تنبلی			
۲۳	مظلومیت			
۱۴۴	جمع	۱۴۴	٪ ۱۵/۶۵	

جدول ۷: فراوانی مفاهیم اخلاقی در پویانمایی‌های ایرانی و خارجی

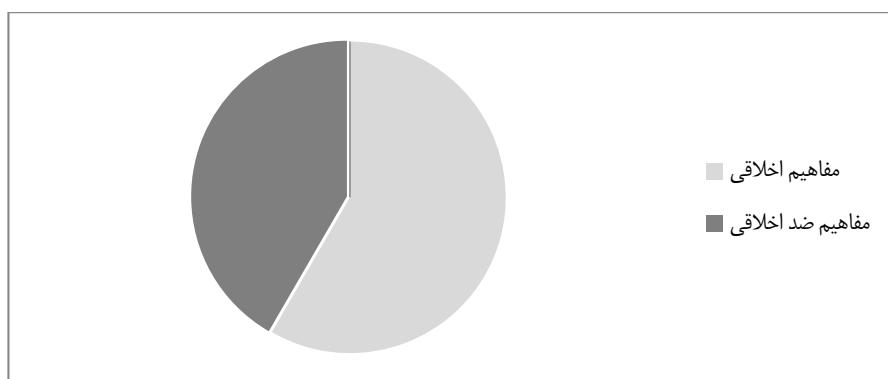
ردیف	مفهوم اخلاقی	فراآنی و خارجی	درصد فراآنی	ایرانی و خارجی
۱	کمک به نیازمندان		%۱۰۰	۴۰
۲	تلاشگری		%۹۵	۳۸
۳	کارگروهی		%۹۲/۵	۳۷
۴	امر به معروف و نهی از منکر		%۶۰	۲۴
۵	ادب		%۵۰	۲۰
۶	خوش‌اخلاقی			
۷	پاکیزگی		%۴۷/۵	۱۹
۸	همدربی		%۳۰	۱۲
۹	نظم		%۲۷/۵	۱۱
۱۰	صبر			
۱۱	وفای به عهد		%۲۵	۱۰
۱۲	گذشت و پیشش		%۲۰	۸
۱۳	سخاوتمندی			
۱۴	احترام به حقوق دیگران		%۱۷/۵	۷
۱۵	احترام به بزرگتر			
۱۶	رازداری			
۱۷	مسئولیت‌پذیری		%۱۲/۵	۵
۱۸	ایستادگی در برابر ظلم			
۱۹	فروتنی		%۷/۵	۳
۲۰	غبطه			
۲۱	امانت‌داری		%۵	۲
۲۲	اعتدال و میانه‌روی		%۲/۵	۱
۲۳	راستگویی		%۰	۰
	جمع		%۳۲/۲۸	۲۹۷

جدول ۸: فراوانی مفاهیم ضد اخلاقی در پویانمایی‌های ایرانی و خارجی

ردیف	مفهوم ضد اخلاقی	فراآنی و خارجی	درصد فراآنی	ایرانی و خارجی
۱	بی‌احترامی به حقوق دیگران		%۹۷/۵	۳۹
۲	دروغگویی		%۸۲/۵	۳۳
۳	افراط و زیاده‌خواهی		%۶۵	۲۶
۴	خیانت در امانت و دزدی		%۵۰	۲۰
۵	بی‌ادبی			
۶	تمسخر		%۴۵	۱۸
۷	غرور		%۳۷/۵	۱۵
۸	حسادت		%۳۵	۱۴
۹	بی‌احترامی به بزرگتر		%۳۰	۱۲

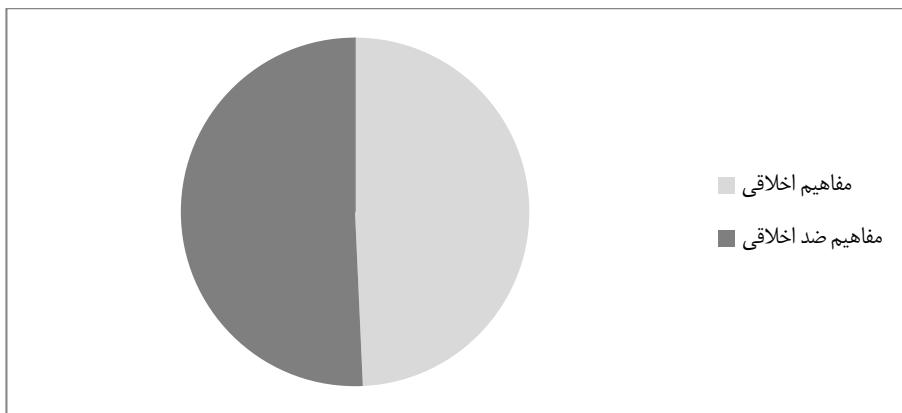
ردیف	مفهوم ضد اخلاقی	ایرانی و خارجی	درصد	فرمادنی
۱۰	بی نظمی	% ۲۷/۵	۱۱	
۱۱	کینه توزی و انتقام جویی			
۱۲	آلودگی	% ۲۵	۱۰	
۱۳	بداخلاقی	% ۱۷/۵	۷	
۱۴	عهدشکری	% ۱۲/۵	۵	
۱۵	عجله			
۱۶	مظلومیت	% ۷/۵	۳	
۱۷	فردگرایی			
۱۸	افشاری راز	% ۵	۲	
۱۹	بی مسئولیتی	% ۲/۵	۱	
۲۰	بی تقاضوتی نسبت به کار دیگران			
۲۱	حساست	%	۰	
۲۲	بی تقاضوتی نسبت به نیازمندان			
۲۳	تنبلی			
	جمع	% ۲۷/۸۲	۲۵۶	

در پویانمایی های ایرانی از میان مفاهیم اخلاقی کمک به نیازمندان در رتبه اول، تلاشگری در رتبه دوم، کارگرگویی در رتبه سوم، امر به معروف و نهی از منکر در رتبه چهارم و ادب در رتبه پنجم قرار داشتند. از میان مفاهیم ضد اخلاقی بی احترامی به حقوق دیگران در رتبه اول، دروغگویی در رتبه دوم، افراط و زیاده خواهی در رتبه سوم، خیانت در امانت و دزدی به همراه تمسخر به طور مشترک در رتبه چهارم و بی ادبی به همراه حسادت به طور مشترک در رتبه پنجم قرار داشتند، همچنین در پویانمایی های ایرانی مفاهیم اخلاقی بیشتر از مفاهیم ضد اخلاقی بود (جداول ۳ و ۴).

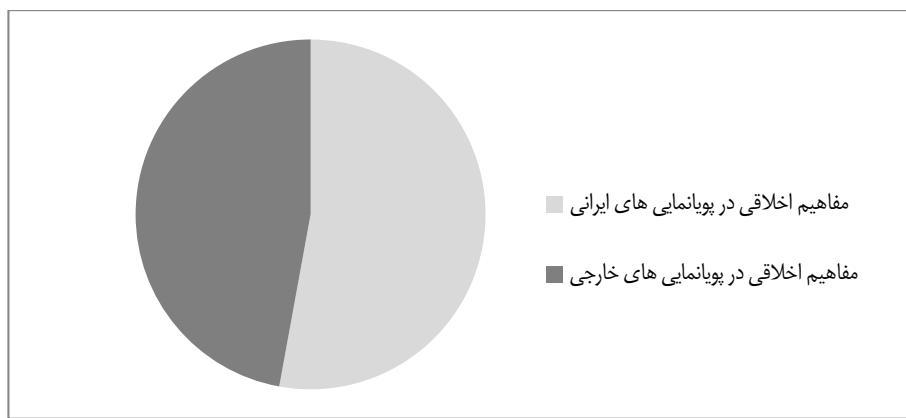
شکل ۱: مفاهیم اخلاقی و مفاهیم ضد اخلاقی در پویانمایی های ایرانی

در پویانمایی‌های خارجی از میان مفاهیم اخلاقی، کمک به نیازمندان در رتبه اول، تلاشگری به همراه کارگروهی به طور مشترک در رتبه دوم، خوش‌اخلاقی در رتبه سوم، نظم به همراه پاکیزگی به طور مشترک در رتبه چهارم و امر به معروف و نهی از منکر در رتبه پنجم قرار داشتند. از میان مفاهیم ضد اخلاقی بی‌احترامی به حقوق دیگران در رتبه اول، دروغگویی در رتبه دوم، افراط و زیاده‌خواهی در رتبه سوم، بی‌ادبی در رتبه چهارم و خیانت در امانت و دزدی در رتبه پنجم قرار داشتند، همچنین در پویانمایی‌های خارجی مفاهیم ضد اخلاقی بیشتر از مفاهیم اخلاقی بود (جداول ۵ و ۶).

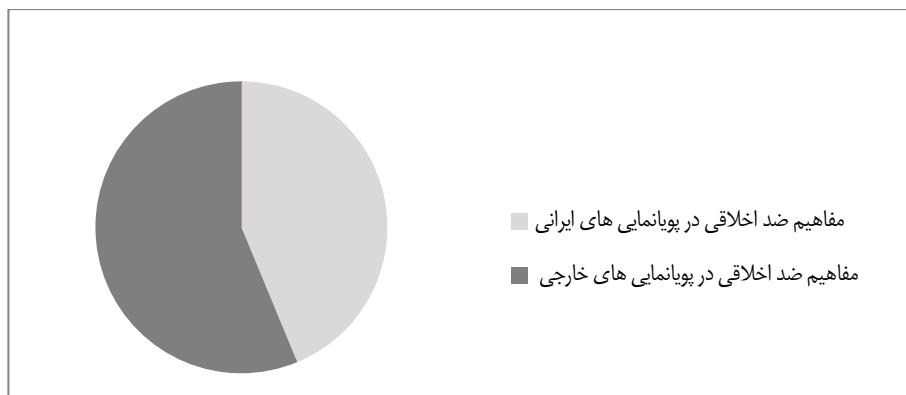
شکل ۲: مفاهیم اخلاقی و مفاهیم ضد اخلاقی در پویانمایی‌های خارجی

مفاهیم اخلاقی در پویانمایی‌های ایرانی در مقایسه با مفاهیم اخلاقی در پویانمایی‌های خارجی به میزان ۱/۸۵٪ بیشتر بود. البته این تفاوت با استفاده از روش آزمون t گروه‌های مستقل معنی‌دار نبود (جداول ۳ و ۵).

شکل ۳: مفاهیم اخلاقی در پویانمایی های ایرانی و پویانمایی های خارجی

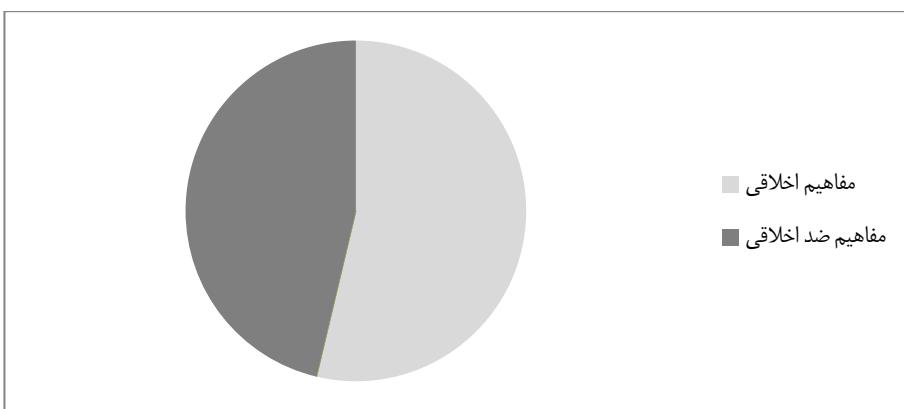
مفهوم ضد اخلاقی در پویانمایی های ایرانی در مقایسه با مفاهیم ضد اخلاقی در پویانمایی های خارجی به میزان $۳/۴۸$ کمتر بود، البته این تفاوت با استفاده از روش آزمون t گروه های مستقل معنی دار نبود (جداول ۴ و ۶).

شکل ۴: مفاهیم ضد اخلاقی در پویانمایی های ایرانی و پویانمایی های خارجی

در پویانمایی های ایرانی و خارجی از میان مفاهیم اخلاقی، کمک به نیازمندان در رتبه اول، تلاشگری در رتبه دوم، کار گروهی در رتبه سوم، ادب به همراه خوش اخلاقی به طور مشترک در رتبه چهارم و پاکیزگی در رتبه پنجم قرار داشتند. از میان مفاهیم ضد اخلاقی بی احترامی به حقوق دیگران در رتبه اول، دروغگویی در رتبه دوم، افراط و زیاده خواهی در رتبه سوم، خیانت در امانت و

دزدی به همراه بی‌ادبی به‌طور مشترک در رتبه چهارم و تمسخر در رتبه پنجم قرار داشتند. همچنین در پویانمایی‌های ایرانی و خارجی مفاهیم اخلاقی بیشتر از مفاهیم ضد اخلاقی بود (جداول ۷ و ۸).

شکل ۵: مفاهیم اخلاقی و مفاهیم ضد اخلاقی در پویانمایی‌های ایرانی و خارجی

نتیجه‌گیری و پیشنهاد

امروزه تماسای پویانمایی‌ها یکی از سرگرمی‌های مهم کودکان و نوجوانان است و از آنجایی که تفکر در داستان‌ها یکی از روش‌های مؤثر آموزش است؛ پویانمایی‌ها تأثیرات مثبت و منفی فراوانی بر کودکان و نوجوانان می‌گذارند. از سویی تربیت اخلاقی کودکان و نوجوانان در جامعه دینی و فرهنگی ما اهمیت زیادی دارد. از این جهت، این مقاله با بررسی مفاهیم اخلاقی و مفاهیم ضد اخلاقی در پویانمایی‌های ایرانی مفاهیم اخلاقی بیشتر از مفاهیم ضد اخلاقی است و بر عکس در پویانمایی‌های خارجی مفاهیم ضد اخلاقی از مفاهیم اخلاقی بیشتر بود، البته این وضع می‌تواند روز به روز بهتر شود. بنابراین، در مورد تولید و عرضه پویانمایی‌های ایرانی پیشنهادهای زیر قابل ارائه است:

۱. افزایش حمایت متصدیان امر از تولید و عرضه پویانمایی‌های ایرانی؛
۲. افزایش تولید پویانمایی‌ها با مفاهیم اخلاقی و کاهش تولید پویانمایی‌ها با مفاهیم ضد اخلاقی؛
۳. افزایش تناسب داستان‌های پویانمایی‌ها با دوره کودکی و نوجوانی؛
۴. افزایش تطبیق پویانمایی‌ها با دین اسلام و فرهنگ ایرانی؛
۵. افزایش جنبه آموزشی پویانمایی‌ها نسبت به جنبه سرگرمی آنها؛
۶. افزایش وضوح و روشنی پیام اصلی پویانمایی‌ها؛

۷. افزایش جذابیت‌های دیداری و شنیداری پویانمایی‌ها؛
۸. کم‌اهمیت نمودن خشونت موجود در پویانمایی‌ها با استفاده از عناصر طنز؛
۹. افزایش توجه به پرورش مناسب حس تخیل در پویانمایی‌ها؛
۱۰. افزایش مراکز فروش و عرضه پویانمایی‌های ایرانی؛
۱۱. افزایش استفاده از روش‌های گوناگون برای تبلیغ و معرفی پویانمایی‌های ایرانی. همچنین در مورد عرضه پویانمایی‌های خارجی پیشنهادهای زیر قابل ارائه است:
 ۱. افزایش نظارت متصدیان امر بر واردات پویانمایی‌ها؛
 ۲. افزایش انطباق پویانمایی‌های وارداتی با دین و فرهنگ ایرانی و افزایش واردات تولیدات از کشورهای اسلامی؛
 ۳. جلوگیری از قاچاق پویانمایی‌های ضد اخلاقی به داخل کشور و عرضه غیرمجاز آنها؛
 ۴. افزایش نظارت بر ترجمه پویانمایی‌ها و تغییرات احتمالی مورد نیاز در آنها؛
 ۵. افزایش تلاش برای حذف صحنه‌های ضد اخلاقی بدون لطمہ زدن به اصل داستان.

البته در این میان مسئولیت خانواده را نمی‌توان نادیده گرفت، بنابراین، از این جهت موارد زیر قابل ارائه است:

 ۱. افزایش نظارت خانواده‌ها بر پویانمایی‌های انتخابی کودکان و نوجوانان؛
 ۲. کسب اطلاعات مورد نیاز از راههای گوناگون توسط خانواده‌ها در مورد پویانمایی‌های موجود؛
 ۳. همراهی خانواده‌ها با کودکان و نوجوانان در هنگام تماسای پویانمایی‌ها و کمک به افزایش توانایی درک آنها؛
 ۴. گفتگوی خانواده‌ها با کودکان و نوجوانان و اعلام رضایت از مفاهیم اخلاقی و اعلام نارضایتی از مفاهیم ضد اخلاقی و خشونت‌های موجود در پویانمایی‌ها؛
 ۵. استفاده خانواده‌ها از سرگرمی‌های دیگر و جلوگیری از تماسای بیش از حد پویانمایی‌ها توسط کودکان و نوجوانان.

منابع

- آخوندی، مرتضی (۱۳۸۷)، «بازی‌های رایانه‌ای و آموزش دینی»، *دین و ارتباطات*، س، ۱۵، ش ۲، ص ۳۷-۵.
- اسکندری، حسین؛ کیانی، ژاله (۱۳۸۶)، «تأثیر داستان بر افزایش مهارت فلسفه‌ورزی و پرسشگری دانش‌آموزان»، *فصلنامه مطالعات برنامه درسی*، س، ۲، ش، ۷، ص ۱-۳۶.
- بهشتی، سعید؛ منطقی، یگانه (۱۳۹۰)، «بررسی نقش بازی در تربیت کودک از دیدگاه قرآن و سنت معصومین (علیهم السلام)»، *اندیشه‌های نوین تربیتی*، دوره ۷، ش، ۳، ص ۹۱-۱۱۴.
- خسروی، زهره؛ باقری، خسرو (۱۳۸۷)، «راهنمای درونی کردن ارزش‌های اخلاقی از طریق برنامه درسی»، *فصلنامه مطالعات برنامه درسی*، س، ۲، ش، ۸، ص ۸۱-۱۰۵.
- داوودی، محمد (۱۳۹۲)، *اخلاق اسلامی مبانی و مفاهیم*، قم: دفتر نشر معارف.
- درخشان، مجید (۱۳۷۱)، کودک و تلویزیون (گزیده مقالات نخستین سمینار ارزیابی برنامه‌های کودک و نوجوان صدا و سیما)، ج ۲، تهران: واحد انتشارات و مطبوعات اداره کل روابط عمومی صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران.
- رشیدپور، مجید (۱۳۷۲)، *مبانی اخلاق اسلامی*، تهران: انتشارات انجمن اولیا و مربیان جمهوری اسلامی ایران.
- سرمد، زهره؛ بازرگان، عباس؛ حجازی، الهه (۱۳۹۰)، *روش‌های تحقیق در علوم رفتاری*، تهران: نشر آگه.
- علینقی، حاج‌سید (۱۳۵۲)، *ترجمه و شرح نهج البلاغه*، تهران [بی‌نا].
- عمید، حسن (۱۳۷۹)، *فرهنگ فارسی عمید*، تهران: امیرکبیر.
- گاتر، برب؛ حیل مک، آلیر (۱۳۸۴)، کودک و تلویزیون، *ترجمه دکتر خسرو رشید*، تهران: نوای قلم.
- گرجی بندپی، پریسا (۱۳۹۱)، «توسعه فرهنگی در برنامه‌های کودک سیما»، *تفکر و کودک*، س، ۳، ش ۲، ص ۱-۳۶.
- لطف‌آبادی، حسین (۱۳۹۰)، *روانشناسی تربیتی*، تهران: سمت.
- محمدی، مهدی (۱۳۹۰)، «تحلیل محتوا و نقد داستان‌های دینی منتشر شده برای کودکان و نوجوانان در سال‌های ۱۳۸۰-۱۳۸۵»، *دو فصلنامه تربیت اسلامی*، س، ۶، ش، ۱۳، ص ۱۴۵-۱۷۲.
- محمدی ری‌شهری، محمد (۱۳۶۳)، *میزان الحكمه*، ج ۳، قم: دفتر تبلیغات اسلامی.

مظلومی، احسان (۱۳۹۰)، کلید اینیمیشن، تهران: انتشارات کلید آموزش.

موسوی، سید ابوالفضل (۱۳۹۰)، «بازی‌های رایانه‌ای از منظر اخلاق کاربردی با رویکرد اسلامی»، *فصلنامه علمی-پژوهشی پژوهشنامه اخلاق*، س ۴، ش ۱۴، ص ۷۹-۱۰۸.

موسی‌پور، نعمت‌الله؛ درتاج، فریبا (۱۳۸۷)، «ارزشیابی پویانمایی‌های دینی تلویزیون جمهوری اسلامی ایران»، *فصلنامه تحقیقات فرهنگی*، س ۱، ش ۳، ص ۱۳۵۷-۱۳۸۲.

نوریان، محمد (۱۳۸۸)، راهنمای عملی تحلیل محتوای کتاب‌های درسی دوره ابتدایی، تهران، نشر شورا.

- A. Gentile, Douglas A.; Saleem, Muniba; Anderson, Craig A. (2007), “Public Policy and the Effects of Media Violence on Children”, *Social Issues and Policy Review*, Vol. 1, No. 1, 2007, pp: 15-61.
- Akimoto, Daisuke. (2014), “REVIEW: Peace education through the animated film” Grave of the Fireflies “physical, psychological, and structural violence of war”, *Ritsumeikan Journal of Asia Pacific Studies* Volume 33.
- A position statement of the National Association for the Education of Young Children. (1994), “Media Violence in Children’s Lives”, *naeyc*.
- Cantor, Joanne (2002), “The Psychological Effects of Media Violence on Children and Adolescents”, *This paper was presented at the Colloquium on Television and Violence in Society*, Centre d’Études sur le Media, HEC Montréal, Montréal, Canada, April 19, 2002.
- J. Ferguson, Christopher. (2007), “Media Violence Effects and Violent Crime”.
- J. Kirsh, Steven. (2006), “Cartoon violence and aggression in youth”, *Aggression and Violent Behavior* 11 (2006) 547-557.
- Miranda, Priscilla; Malqued, Bernadette P.; McCluskey, Nicholas; J. Silber, Benjamin J.; Bainum, Charlene K. (2007), “Will Adult Disapproval of Cartoon Violence Lower Children’s Aggressive Play?”, *pacific union college*.
- ray, munni; ram jat, kana. (2010), “Effect of Electronic Media on Children”, *INDIAN PEDIATRICS*, VOLUME 47 JULY 17, 2010.

پیوست

ردیف	نام پویانمایی	سال تولید	محصول	تولیدکننده	زمان (دقیقه)
۱	شک	۲۰۰۱	آمریکا	دربیورکس-بیونیورسال استودیوز	۹۰
۲	کارخانه هیولاها	۲۰۰۱	آمریکا	والت دیزنی	۹۲
۳	عصر بخندان	۲۰۰۲	آمریکا	فاسکس قرن بیستم	۸۰
۴	خرس برادر	۲۰۰۳	آمریکا	والت دیزنی	۸۵
۵	در جستجوی نمو	۲۰۰۳	آمریکا	والت دیزنی	۱۰۴
۶	شنل قرمزی	۲۰۰۵	آمریکا	کانپار انیمیشن	۸۰
۷	ماشین‌ها	۲۰۰۶	آمریکا	والت دیزنی	۱۱۶
۸	بری زنبوری	۲۰۰۷	آمریکا	پارامونت پیکچرز	۹۱
۹	آلوبن و سنجاب‌ها	۲۰۰۷	آمریکا	فاسکس قرن بیستم	۷۳
۱۰	موس سرآشیز	۲۰۰۷	آمریکا	والت دیزنی	۱۱۰
۱۱	ابری با اختلال بارش کوفته قلقعلی	۲۰۰۹	آمریکا	کلمبیا پیکچرز	۹۰
۱۲	اسباب بازی‌های زیر شیروانی	۲۰۰۹	فرانسه-چک		۷۳
۱۳	من نفرت‌انگیز	۲۰۱۰	آمریکا	بیونیورسال پیکچرز	۸۹
۱۴	گیسو کمند	۲۰۱۰	آمریکا	والت دیزنی	۹۴
۱۵	مری ازدها	۲۰۱۰	آمریکا	پارامونت پیکچرز	۹۵
۱۶	افسانه خرگوش	۲۰۱۱	چین		۸۸
۱۷	دلیر	۲۰۱۲	آمریکا	والت دیزنی	۸۹
۱۸	سرزمین یخندان	۲۰۱۳	آمریکا	والت دیزنی	۱۰۸
۱۹	عمارت جادویی	۲۰۱۳	بلژیک		۸۴
۲۰	عملیات اجیلی	۲۰۱۴	آمریکا	بیونیورسال پیکچرز	۸۶
۲۱	انگشت‌تر سحرآمیز	۱۳۸۰	ایران	پویانمایی صبا	۷۷
۲۲	خورشید مصر	۱۳۸۱	ایران	پویانمایی راش	۷۹
۲۳	پسر دریا	۱۳۸۲	ایران	راویان فیلم‌والد	۸۰
۲۴	بجه‌های محله الرشید	۱۳۸۳	ایران	پویانمایی صبا	۸۴
۲۵	ماردوش (جام جهان‌بین)	۱۳۸۴	ایران	پویانمایی صبا	۷۰
۲۶	پا به پای آفتاب	۱۳۸۵	ایران	پویانمایی صبا	۸۶
۲۷	تپه عقاب‌ها	۱۳۸۶	ایران	پویانمایی صبا	۷۰
۲۸	درست مثل یک پل	۱۳۸۷	ایران	پویانمایی صبا	۷۷
۲۹	رسم و بروز	۱۳۸۷	ایران	پویانمایی صبا	۸۲
۳۰	افسانه پهلوان روشن	۱۳۸۸	ایران	پویانمایی صبا	۷۲
۳۱	مبنا و پلنگ	۱۳۸۹	ایران	پویانمایی صبا	۸۵
۳۲	ببر مازندران	۱۳۹۰	ایران	پویانمایی صبا	۷۵
۳۳	آقای مهریان	۱۳۹۰	ایران	پویانمایی صبا	۸۰

ردیف	نام پویانمایی	سال تولید	محصول	تولیدکننده	زمان (دقیقه)
۳۴	بطری جادویی	۱۳۹۰	ایران	شبکه افلاک	۸۳
۳۵	سیدجمال الدین اسدآبادی	۱۳۹۰	ایران	پویانمایی صبا	۶۱
۳۶	محمد زکریای رازی	۱۳۹۱	ایران	پویانمایی صبا	۶۲
۳۷	نگین هفت دریا	۱۳۹۱	ایران	پویانمایی صبا	۸۵
۳۸	شهر بادکنکها	۱۳۹۱	ایران	پویانمایی صبا	۶۸
۳۹	اسانه آرش	۱۳۹۱	ایران	پویانمایی صبا	۷۸
۴۰	زد مشکی	۱۳۹۲	ایران	پویانمایی صبا	۸۵